

YOUCAT – katekizem za mlade

Kako naj prav častimo v kruhu in vinu navzočega Gospoda?

Ker je Bog v posvečenih podobah kruha in vina resnično navzoč, moramo z največjim spoštovanjem shraniti svete darove ter moliti našega Gospoda in Odrešenika, ki je navzoč v Najsvetejšem.

(KKC 1378–1381, 1418)

Če po obhajanju evharistije še ostanejo posvečene hostije, jih v svetih posodah shranimo v tabernaklju. Ker je v njem navzoče 'Najsvetejše', je tabernakelj najčastitljivejši prostor vsake cerkve. Pred vsakim tabernakljem pokleknejo. Gotovo bo Kristusa tisti, ki resnično hodi za njim, prepoznal v najrevnejših in mu v njih služil. Bo pa tudi našel čas, da bo ostal v tišini pred tabernakljem in daroval svojo ljubezen evharističnemu Gospodu.



Kateri so sadovi Svetega Duha?

Sadovi Svetega Duha so: »ljubezen, mir, veselje, potrpežljivost, ljubeznivost, dobrotljivost, dobrohotnost, blagost, zvestoba, skromnost, zdržnost, čistost« (prim. Gal 5,22–23).
(KKC 1832)

Na sadovih Svetega Duha lahko svet vidi, kaj postane iz ljudi, ki se popolnoma prepustijo Bogu, se pustijo voditi in oblikovati. Sadovi Svetega Duha nam kažejo, da ima Bog v življenju kristjana pomembno vlogo.

PRIDI K NAM TVOJE KRALJESTVO

Kadar moliš:

»Pridi k nam tvoje kraljestvo«,

se spomni, da nekaj obljubljaš:

jaz bom prvi, ki se bom trudil in utiral pot tvojemu kraljestvu tako da bom dober, pravičen, iskren in zvest in da bo moje življenje lepo in polno.

Kadar moliš:

»Zgodi se tvoja volja«,

ne pozabi, da je njegova volja

volja, da bi vladal mir, ljubezen in pravičnost.

Ne moreš prositi, naj se uresniči njegova volja,

če je ti nisi pripravljen uresničevati.

Kadar moliš:

»Kakor v nebesih, tako na zemlji«,

obljubi, da boš prinašal njegovo voljo vedno in povsod,

tudi v najbolj sušne kraje in v najtežje položaje.

Ravno tam je najbolj potrebna!



Po: T. Lasconi, Nikoli sami

ZAKAJ IN V ČEM JE SPLOH SMISEL?

Ko sem bil mlajši, sem se velikokrat spraševal, zakaj sem se sploh rodil, kaj bom v življenju postal, zakaj se doma prepiramo ...? Priznam, odgovorov nisem našel. Vprašanje, zakaj, je na neki način stalnica v mojih mislih: zakaj moram to in ono, zakaj se moram učiti, zakaj zjutraj vstati, zakaj moram zmeraj jaz nekaj pospraviti ...? Kot da iščem smisel vsega. Sploh ne vem, če se smisel da najti in kaj pomeni, da nekdo najde smisel. Kakšen je tvoj smisel življenja? Končujem srednjo šolo, kam naprej ... – je to moj smisel?

Spraševanje o smislu mojega življenja, o smislu trenutka, v katerem sem bil, me je spremljalo že od mladosti. V sebi sem prepoznal izredno veliko občutij, kako je vse brezveze, kako nisem dovolj dober ... Danes vem, da so bile to posledice različnih ranjenosti, ki so nastale v meni. V prvi vrsti se nisem cenil in prav tako nisem dopustil, da bi bil cenjen v svojih očeh. Danes prepoznavam, da ima vse svoj smisel. Priznam, da se vedno znova učim odkrivati smisel v tem dnevu, v stvareh, ljudeh in dogajanju, ki me obdaja, oz. v trenutku, v katerega sem vstopil. Opustil sem sanjarjenje, da mora biti smisel zgolj nekaj velikega, učinek »vaaaau«.

Spomnim se, kako sem začel odkrivati umeščanje samega sebe v čas in prostor s prebiranjem svetopisemskih odlomkov. Spominjam se odlomka iz knjige preroka Izaija: »Nikar se ne boj, saj sem te odkupil, poklical sem te po imenu: moj si! ... Ne boj se, saj sem jaz s teboj« (prim. Iz 43,1-7). In drugega zapisa istega preroka: »Zdaj pa govori Gospod, ki me je v materinem telesu upodobil za svojega služabnika« (Iz 49,5).

Moja uresničenost se oblikuje v vsakdanjih dejanjih: da pospravim svojo posteljo, odnesem perilo v pranje, si vzamem čas za molitev ... Prav tako je smiselno na koncu dneva pregledati dan in izraziti hvaležnost za trenutke v njem. Težke in prijetne enako. Lahko se v mislih premikamo po slikah dneva in opazujemo svojo umeščenost v njih. Iz svoje torbe iz dneva v dan dajem največ, kar lahko. So dnevi, ko dajem več, in so dnevi, ko zaradi takšnega ali drugačnega razloga dajem manj. Sprejemam tudi to, da ne funkcioniram v vsakem dnevu enako. Ko me kdo vpraša, če sem v življenju srečen, pravzaprav ne vem, kaj odgovoriti. V današnji komercialni ponudbi naj bi bili vsi nasmejani, srečni, veseli ... Najraje odgovorim, da sem uresničen. S tem opisujem prepoznavanje svojega smisla v vsem. Naj si sposodim zadnje besede iz knjige *Dnevnik vaškega župnika*, v katerih Georges Bernanos opisuje duhovnika, ki umira, in njegove zadnje besede: »Vse je milost!« Vse, kar prejemamo v življenju, je milost in ima svoj smisel. Dopustimo, da se nas ta milost dotakne, dajmo ji priložnost, da nas preseneti, vsak dan znova in na novo.

Pozeto po: R. Friškovec, Ognjišče 5/21